

Szoliva János

Akár iránytalanul

El kéne indulni végre,
próbálkozni az idővel –,
nyújtózkodni valamerre.

Akár iránytalanul
beleúszni tenger-kékbe –,
túlra érni valahonnan.

Írok egy szerelmet

Írok magamnak egy szerelmet,
egy szerelmes nőt,
aki mindig megérkezik.

Beköltözöm érte
az ablakkeretbe,
és integetek
reggel, délben, este.

És kitalálok
nagy-nagy tereket,
ahol táncolhatunk,
keringőzhetünk –,

ahogy a fák szélidőben.

Négysorosok

Másik idő.
Fut hátrafelé.
Távolról is
megértem a hallgatást.

*

Összegyűjtöm az irányokat.
Sehol se,
akit várok.
Megint kimaradt egy járat.

*

Szürke a délután.
Nincs fénye,
szemembe sötétül.
Lötyög a semmi éjszakástul.

Záporoz

Mindegy honnan sűt,
merre néz az ég –,
eltévedni könnyű,
akkor is, ha nincs sötét.

Félre vihet a délután,
s a felhőkből már esik is –,
záporoz a véletlen.

Ha találkozom veled

Magamban
ha találkozom veled,
mélyemből partra teszlek –

Estémbe csavarlak,
versembe gyömöszöllek.

Fridriksdóttir, Solrun: Egy távoli partról,
Minitextil gyűjtemény, Szombathelyi Képtár